

DEWOCYJA (1) *sb f*

I sg dewocyją.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Pobożność [devotio – poślubienie, przywłaszczenie, poświęcenie Mącz 508a; – oddanie samego siebie, obiecanie, ofiarowanie Calep; czary; nabożeństwo; oddanie się na zgubę za kogo; poślubienie – devotio Cn]: Krol też w fwym łtolcu klęczał/ z wielką dewocyją. StryjWjaz C2v.

LW